

Lluís Muncunill i Perellada

Lluís Muncunill era el fill petit de l'amo de Moncunill, Cristòfol Moncunill, i la seva senyora Narcisa Parellada. Va néixer el 25 de febrer de 1868. No estava destinat a here-

Lluís Muncunill Perellada

dar el mas, i els seus pares van fer amb ell el mateix que havien fet amb els seus germans més grans; el van dur a Manresa perquè estudiés. Va fer els estudis elementals al Col·legi de Sant Ignasi i després, seguint els passos dels seu germà Joan, va ingressar a la Universitat de Barcelona, on va cursar la carrera d'arquitectura.

El 1894 va prendre per esposa a la pubilla Àngels Palet, amb qui va tenir diversos fills. Va morir a Terrassa el 1931.

En referència a la seva obra com a arquitecte, es pot dividir en tres fases. Als inicis, va dissenyar edificis seguint les pautes del neoclassicisme, d'acord amb allò que s'ensenyava a la facultat. Un bon exemple seria l'Escola Industrial de Terrassa (1901). Aviat, però, es va veure influenciat pel "modernisme", un estil que va marcar una època a Catalunya. Exemples d'aquesta fase són la Casa Gorina (1902) i la Casa Barata (1905).

A partir de llavors, Lluís Muncunill va desenvolupar un llenguatge propi dins del context modernista i va fer les obres més originals i innovadores. El seu estil es caracteritza per la utilització de la volta de rajola plana, o volta catalana. Consisteix en fer la volta sobreposant dues o tres capes de maons plans, units amb ciment ràpid, fent servir com a suport per sota, durant la construcció, una volta de fusta o "cindra". Aquesta tècnica, a part del baix cost, facilitava les formes corbades, típiques del modernisme. El mateix Muncunill va escriure el 1914:

«Las líneas rectas y ángulos vivos son de aspecto duro y árido y, en cambio, las curvas suaves representan la flexibilidad y la dulzura, en una palabra, la vida.»

L'exemple més impressionant d'aquesta tècnica i de la creativitat de l'arquitecte és la fàbrica tèxtil Vapor Aymerich, Amat i Jover. Va ser començada el gener de 1907 i inaugurada el novembre de 1908. La coberta de les naus és del tipus de "dents de serra"; i s'aguanta sobre 300 columnes de ferro colat. L'edifici donava aixopluc a molts rengles de telers, moguts tots ells per una gran màquina de vapor, situada al subsòl. Actualment l'antiga fàbrica es troba perfectament restaurada i acull el Museu de la Ciència i la Tècnica de Catalunya. Una visita és del tot recomanable.

Un altre projecte emblemàtic va ser la transformació d'un vell magatzem en la Masia Freixa, una casa ubicada al mig d'un parc a la part nova de Terrassa. Les obres es van realitzar entre els anys 1907 i 1910, i el resultat va ser una casa modernista peculiar, amb uns porxos de línies corbes i una esvelta torre. Seria molt llarg citar tots els edificis que va dissenyar aquest il·lustre fill de Fals, per això ens limitarem a enumerar-ne uns quants: Cafè Colom, Ajuntament de Terrassa, Fàbrica Izard, Magatzem Miquel Boix, Convent de les Josefines, Hotel Peninsular, Societat General d'Electricitat, Gran Casino, Casa Joaquina Pujals, Casa Benet Badrinas, i Impremta Ventayol.

Masia Freixa, Terrassa